

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. II. Circa Purgatorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. II.

Tentatio II. Circa Purgatorium.

VI. **I**uliana devota Virgo audiens, unicam, eam- que minimam purgatorii pœnam, gravio- rem esse omnibus hujus mundi malis, gravissimum hu- jus pœnæ timorem concipit, simul tamen vehementer tentatur circa justitiam DEI, unicum quandoque ver- bum otiosum non unius duntaxat horæ, aut diei pur- gatorio punientis. Quæritur, quid ei pro hac tenta- tione vincenda suggerendum?

Responsio.

VII. Inprimis illi ostendat, quid Origenes de hac materia dixerit hom. 12. in Jeremiam: *Si post funda- mentum JESU Christi, non solum in tuo corde aurum & argentum & lapidem pretiosum (si tamen habes ali- quid auri vel argenti) superadificaveris, verum & ligna, fœnum, & stipulam, quid tibi vis fieri cum anima sejuncta fuerit à corpore: utrumnam ingredi vis in sancta cum lignis tuis, cum fœno & stipula, & polluas regnum DEI: an propter lignum & stipulam foris residere, & pro auro, argento, & lapide pretioso nihil mercedis accipere? sed neque hoc æquum est. Quid igitur sequi- tur, nisi ut primum propter ligna ignis tibi datur, qui con- sumat stipulam, fœnum, & lignum.*

VIII. Secundò illi ostendat, cum DEUS sit in- finitâ dignitate & majestate præditus, hoc ipso mini- mam illius offensam gravio- rem esse, quàm omnes sint offensæ, quæ ulli homini fieri possunt; imò omnes offensas, quæ hominibus præcisè ut talibus factæ sunt,

collectivè acceptas non adæquare minimam offensam DEO factam; quid mirum ergo si pœna quoque omnibus hujus mundi pœnis gravior statuatur juxta notum illud: *juxta mensuram delicti erit & pœnarum modus.*

IX. Tertio illi ostendat utilitatem, quæ ex pœnarum talium gravitate hominibus oritur; nam exinde discunt gravitatem peccati venialis æstimare, quam sanè nulla ferè res magis, quàm pœnarum gravitas ad oculum demonstrat; quis enim si urbem aliquam peregrinus intraret, & in medio urbis maximum rogam accensum videret, & paulò post Reginam ipsam, charissimam Regis sponsam injici in eum cerneret, non gravissimè Regem à Regina offensum putaret? quidni ergo & venialis culpa magni fiat, ob quam Deus animam justì velut charissimam sibi sponsam gravissimè Purgatorii ignibus adjudicat.

X. Quarto illi ostendat, etiam ad meritum & virtutum cumulum augendum non parùm conducere dictam Purgatorii gravitatem; sic enim timore salubri harum pœnarum correpti homines operam dabunt, ut, quoniam nemo absque speciali gratia omnia peccata venialia vitare potest, imò, teste S. Scriptura, omnia nostra opera velut pannus menstruatæ reputantur, studeant præclaris virtutibus, & operibus pœnitentiæ in hac vita satisfacere divinæ justitiæ in hac vita, ne in altera eam tam graviter punientem experiri cogantur. Æstimabunt item, & lucrari studiosè conabuntur Indulgentias, per quas eæ pœnæ relaxantur. Et denique ad opem animabus purgantibus frequenter efficaciter ferendam incitantur, ut, quàm mensurâ mensi fuerint ipsi misericordiam,

dam, eâdem ipsis olim remetiatur DEUS juxta promissum suum: *Beati misericordes, quoniam misericordiam consequentur.* Unde Nierenbergius p. 1. l. 1. c. 29. meritò divinissimum hoc vocat inventum divinæ justitiæ, utpote quod negotiatus sit amor & desiderium nostri meriti, & ardens nostræ gloriæ studium; nihil enim potest tribui beneficiùs, post beneficium ipsum, quàm ejus dignitas.

§. III.

Tentatio III. Circa bonorum infelicem mortem.

XI. **A**uxibius fervens Religiosus legens in Cassiano Heronem post quinquaginta annorum vitam sanctissimè transactam, tandem ex desperatione in puteum se præcipitasse; similèque quid alteri Monacho Memnoni accidisse, gravem exinde tentationem concipit, quomodo DEUS hoc justè permittere potuerit, maximè cum aliàs ex S. Augustino & aliis legerit, non posse quempiam malè mori, qui bene vixerit. Quæritur, quibus argumentis æquitas divinæ Justitiæ in hoc casu ei sit persuadenda?

Responsio.

XII. Inprimis illi ostendat, quantopere expediat, nos humiles semper esse, & imbecillitatem nostram perspectam habere, cogitarèque, nos nihil ex nobis posse; ubi autem evidentiùs nostra infirmitas panditur, quàm ex tali permissione? Ex lapsu certè illius Monachi, qui illæsus ardentibus prunas nudo calcaverat